

Γιώτα Ιωαννίδου

Για μια ακόμη δολοφονία φέτος, ο «θύτης» προκλήθηκε από το θύμα. Το θύμα «πήγαινε γυρεύοντας». Τα ΜΜΕ αναλαμβάνουν να βάλουν γρήγορα τα πράγματα στη θέση τους και να καθοδηγήσουν την τυφλή δικαιοσύνη. Λέγε με Ελένη, Ζακ, «γύφτο» ή ανώνυμο, ξεχασμένο.

Πόσα κοτόπουλα αξίζει μια ανθρώπινη ζωή; Αφελές και ιδεοληπτικό το ερώτημα θα απαντούσαν κάποιои. «Ζούμε με τους νόμους της αγοράς σε μια ανταγωνιστική κοινωνία όπου πρέπει να τους φας πριν σε φάνε. Αλλιώς δεν επιβιώνεις. Τους ξέρουν όλοι αυτούς τους νόμους... Τους ήξερε και ο τριανταπεντάχρονος Ρομά, που σκοτώθηκε στην Κόρινθο. Ας μη ζητάνε τα ρέστα, όσοι πληρώνουν με τη ζωή τους, την παραβίασή τους», αποφαίνονται τελικά.

Για μια ακόμη δολοφονία φέτος, ο «θύτης» προκλήθηκε από το θύμα. Το θύμα «πήγαινε γυρεύοντας». Τα ΜΜΕ αναλαμβάνουν να βάλουν γρήγορα τα πράγματα στη θέση τους και να καθοδηγήσουν την τυφλή δικαιοσύνη. Λέγε με Ελένη, Ζακ ή ανώνυμο, ξεχασμένο. Πνιγμένο στα κύματα της Μεσογείου ή σκοτωμένο στη βουή της πόλης ή στη μοναξιά του πλήθους.

Σε αυτή την κοινωνία έχει αξία ότι μεγαθύνει το ΑΕΠ του κράτους, την τσέπη του εργοδότη και την ιδιωτική ιδιοκτησία του νοικοκυραίου. Αξία δεν έχει γενικά η ζωή αλλά ότι σου δίνει δύναμη και εξουσία πάνω στις ζωές των άλλων.

Για να σηκώσεις εύκολα το όπλο και να πυροβολήσεις, πρέπει να σου έχει περάσει από το μυαλό ότι υπάρχουν και ζωές που ελάχιστα μετρούν στο χρηματιστήριο αξιών.

Για να πετάξεις το πτώμα στο νταμάρι, όπως τα ψόφια κοτόπουλα, πρέπει να έχεις πιστέψει πως υπάρχουν κατ' όνομα άνθρωποι που δεν ανήκουν τελικά στο ίδιο είδος με το δικό σου. Στο διαμηνύουν άλλωστε οι κεφαλές του τόπου. Δεν έχουν αξία σύμφωνα με κάποιους κουστουμαρισμένους πολιτικούς όσοι δεν **«βρήκαν χώρο στον καταμερισμό εργασίας»**. Όσοι ζουν στο περιθώριο με επιδοματικό δικαιωματισμό όπως οι «γύφτοι» και οι χώροι τους, γίνονται άντρα ανομίας και εγκληματικότητας. Πάρε το όπλο σου και πυροβόλησέ τους, λοιπόν, χωρίς τύψεις. Μην περιμένεις να πατήσουν στην αυλή σου.

Όσοι κλέβουν υπεραξία, φόρους και τα σπίτια των φτωχών, όπως και το δικό σου, είναι ευπόληπτοι πολίτες

Αυτούς τους βλέπεις. Όσοι κλέβουν υπεραξία, φόρους και τα σπίτια των φτωχών, όπως και το δικό σου, είναι ευπόληπτοι πολίτες, έξω από το οπτικό σου πεδίο. Όσοι αρπάζουν συλλογικά, κοινωνικά αγαθά, εκπαίδευση, περίθαλψη, αποθεματικά, γη, νερό και τον αέρα που αναπνέεις, είναι επενδυτές. Όσοι κλείνουν τα εργοστάσια, απολύουν την κόρη σου και ξενιτεύουν το γιο σου, είναι υπεράνω πάσης υποψίας εθνικοί ευεργέτες. Όσοι σπέρνουν τη φρίκη του πολέμου και θερίζουν караβάνια προσφύγων είναι οι υψηλοί προστάτες του έθνους σου.

Όλοι αυτοί βρίσκονται πολύ ψηλά στην κλίμακα αξιών που έχεις υιοθετήσει, για να μπορέσεις να τους αγγίξεις. Σε έμαθαν να φοβάσαι από μικρό παιδί το «γύφτο» για να τρως όλο το φαί σου. Να σιχαίνεσαι τη

βρωμιά των κουρελήδων και την απλυσιά των άστεγων. Να αποστρέφεις το βλέμμα από τους κατατρεγμένους, ιδίως όταν το δέρμα τους μαυρίζει και η λαλιά τους σου είναι άγνωστη... Σου έμαθαν να τους κρατάς σε μια απόσταση από την ιδιοκτησία σου, με την καλή σου ανατροφή. Αυτούς. Τους άλλους, τους μεγάλους, τους έβαλες στο σπίτι σου. Τους στρογγυλοκάθισες στο σαλόνι σου, στο μυαλό και τη ζωή σου, να κανοναρχούν τα παιδιά σου να τους μοιάσουν για να ανέβουν ψηλά. Τότε όλα ήταν καλά. Τώρα που η κρίση κόντινε εσένα και τη χαμοζωή σου και θέρριψε τη φτώχεια και την ανέχεια γύρω σου και μέσα σου, αυτοί που τόσα χρόνια σου ληστεύουν τη ζωή, τώρα σου φουντώνουν το φόβο και σου οπλίζουν το χέρι.

Σκότωσε όποιον κουρελή παραβιάζει το ιδιοκτησιακό σου κάστρο, γιατί μπορεί να σε προλάβει. Άλλωστε, *«οι αριθμοί λένε πάντα την αλήθεια, στους γύφτους υπάρχει μεγαλύτερη εγκληματικότητα»*... Οι αριθμοί, μαζί και η προκατάληψη, κρύβουν την ουσία. Όπου υπάρχουν εξαθλίωση και σκοτωμένα όνειρα, όπου απουσιάζει η ελπίδα, οι τσουκνίδες αφθονούν και το μίσος περισσεύει.

Κι έτσι πέφτει η νύχτα, «φτωχή ανθρωπότητα», πάνω στις μισερές κοινωνίες σου. Αυτές που μαζί με κάθε δολοφονία, θάβουν ταυτόχρονα πρώτα τα όνειρα και μετά το μέλλον των παιδιών, μαζί και το δικό τους.

Κάποιοι πάλι ωστόσο, ξαγρυπνούν ακόμη. Για να ακούσουν πάλι τον *«αέρα να φυσάει σα γύφτος που βάλθηκε ν' ανάψει κάπου μια θεόρατη φωτιά για τα ζεστάνει τον κόσμο»* και να αφήσει **τα παιδιά να μετρήσουν ξανά τα άστρα...**

Πηγή: ***PRIN***